

„Áldjon meg tégedet az Úr, és őrizzen meg tégedet.”

(4 Mózes 6:24)

Tisztelt Szülők!

Advent van. Lassan belépünk az ünnepi időbe. Bizonytalanság jellemzi napjainkat, hónapjainkat és az éveket, amelyeket most megélünk. Most, amikor már a második karácsonyt éljük meg szorongások, szorongattatások árnyékában, mindenkinek szívből ajánlom, gyűjtsön erőt, örömet, energiát Jézus születéséből, s szerezzen sok, apró örömet szeretteinek.

Ez biztos fogódzó, lelkünk fundamentuma és a jövő reménye. Erre van most égető szükségünk! Maga a karácsony hallatlanul megkapó történet még ma is: a legnagyobb érkezik a legemberibb kicsinységben, megszületve csecsemőként szerény körülmények közé.

Szemünkkel a hiányokat mindannyian látjuk, szívünkkel a veszteségeket érezzük, sokszor kétségbeesettek vagyunk, és sajnós sokszor nem tudunk őszinte örömmel tekinteni a jövőbe, összevisszának látjuk a világ eseményeit. De várjuk az eljövételét! Ebben az adventi elcsöndesedésben a szívünk kétségbeesésének hangjai is csitulnak. A hit, a remény, a szeretet él bennünk.

Kedves Szülők, Családok!

Próbáljuk meg elfelejteni azt, ami az életünknek terhe, a világ baja, hanem inkább együtt a családdal békeességben, örömben várjuk az ünnepet. Várjuk úgy, tartsuk meg úgy, hogy boldogságtól csillogó szempárok nézzenek ránk. Teremtsünk meg az időt, a helyet, a megfelelő körülményeket arra, hogy szeretteinkkel együtt ünnepeljünk a karácsonyt.

„...Mert ez az üzenet, amelyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük egymást...”

Áldott karácsonyi ünnepeket kívánok:

Víghné Pintér Lilla (János 3,1)
Víghné Pintér Lilla
igazgató

„Isten világa csodálatos, és csodálatos az ember is. Ez minden, amiről az üzenet szól. Vedd le a színezett szemüveget, azt a hamis szemüveget, melyet az úgynevezett műveltség rakott szemed elé. A félelmek, kétségek, téves hiedelmek, tanok és szokások színezte szemüveget. Vedd csak le, és mindjárt eléd tárul a világ, ahogy azt Isten megteremtette. Amilyen az valójában.

Hányd le öntudatodról az ember-képzelt tudás ábrándját, a betegségek találmányát, a szenvedés és gyűlölködés csinálmányát. Isten soha nem teremtett ilyeneket. Ezek csak az ember magaalkotta világában fordulnak elő, ami nem az igazi világ. Ez csak a színezett szemüveg világa.

Ám a karácsonyi üzenet legnagyobb titka ezeknél mélyebben rejtezik. A lét alapvető törvényében. A szeretet törvényében. A világot szeretet hozta létre, szeretettel és a szeretet kedvéért. Így hát a szeretet az egyetlen indíték, az egyedüli erő, ami képes előbbre vinni a világot. Mondhatnánk, a szeretet hiánya olyan, mintha fény nélkül járnánk a köd homályában, melyben elvész az ösvény, mely démoni árnyakat sejtet és ami a semmibe visz.

Ha van okunk, hogy a karácsonyfa gyertyáit meggyújtsuk, az csak az lehet, hogy emlékeztessük magunkat a szeretet fontosságára az emberi létben. A szeretetre, ami ragyogó fényként munkál a bennünket körülvevő sötétben, ahol ez a mi világunk telve van az ember kitálta rémek ijesztő árnyaival, melyek a gyűlölködés és a szenvedés egyazon tengelye körül forognak.

Ezek a karácsonyi fényekkel emlékeztessenek bennünket, legalább egyszer az évben, hogy nincs más kiút ebből a végzetes örvényből, mint a szeretet.

A világ szép és jó. Csillagok, virágok, fák, kék eget és esős éjszakák, a mosoly embertársunk arcán, a gondolat, mi örömet és boldogságot fogan - mindez így együtt a világ. Mikor az útját járjátok, emlékezzetek rá: nincs semmi egyéb körülöttetek, mint Isten, meg amit belőle visszatükröztök. Ha olykor-olykor úgy érzitek, hogy sötét árnyak vesznek körül, jusson eszetekbe, hogy csak a magatok árnyékát látjátok, és a sötétség abban nem egyéb, mint a fény hiánya. Munkálkodjatok ezeken a magatokban rejlő sötét foltokon, és akkor megszabadultok a gonoszság, a betegség, a szomorúság árnyától, és minden egyébtől, ami megrémíthet. Legyen menedéktek a szeretet, és jobb lesz a világ, amelyben éltek.”

(Wass Albert: Karácsony igaz története)